

VAN OVER DE IESSEL

oktober 2014

- Met in disse editie o.a.:
- *'Die iene blik' deur Femmy Woltman*
- *'Regge-lint' deur Mineke Mollink*
- *'Allerzielen' deur Diny Groothalle*
- *'Gast van aanderweg' deur Henk Hooijer*
- *'Boeddhabeeldjes' deur Bert Wolbert*

Colofon

- Joorgaank 05, Nummer 04
- Uitgave: 1 oktober 2014
- Deur: SchrieversBond Overijssel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overijssel

Redactie:

Wim van Leussen

Henk Vos

Riek van der Wulp

Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk.

Foto's: Doortje Stam, Riek van der Wulp, John Stam, of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-01-2015

Bi-jdreagen

Uterlijk 2 moand veur de doatum van uutkomen!

b.v.k. 12pt. letter Times Roman

evt. foto/tekening (>0.5 Mb of 300 dpi) lös der bi-j!

Spelling: die gebruikelijk is in de regio.

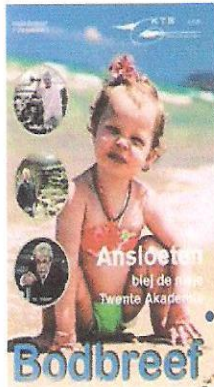
Met vermelding van naeme auteur en streek woar het dialect vandoan kump

Inhoald

Titel	Schriever	Bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhoald		3
Meuite weerd um te wieten		4
Van de redactie		5
Strip meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	6
Die iene blik	Femmy Woltman	7
Vrouwen an de proat kriegen	Henk Vos	8
Gast van aanderweg	Henk Hooijer	10
Column	Jan Blei	12
Allerzielen	Diny Groothalle	14
Boeddhabeeldjes	Bert Wolbert	15
De veer joorgetieden van de liefde	Wim van Leussen	16
Dree Vassies	Mineke Mollink	18
Chaos	Diny Kloek	19
Libelle	Dick Podt	20
De Pries	Dick van Faasen	21
150 woorden	Co Mateboer en Corry Overmars	23
Vuulnisbakken	Fenny Martens	25
Regge-lint	Mineke Mollink	26
Verhuusd	Georg Frieman	27
Lange leste verael, Et Gebit	Riek van der Wulp	28

Meuite weerd umme te wieten

Vuurdelig votgewen!

Geewt 's ne keer 'n aander kedootje! Doot ze 'n Bodbreef. 'n Abonnement vuur 2014 is gratis! Dreks bellen noar gdannenberg@twenteakademie.nl

Hét streektaalblad van 't oosten. Dikke zestig bladzieden met allens wa'j mutten weten van Twente

- de nije Twente Akademie vuur 't behoold van Twente
- de kozakken komt nit oet Ruslaand
- de Rijdende Rechter bij TwentseWelle
- Anne van der Meiden oawer Slow Art

Gerrit Dannenberg, redactie Bodbreef

Veeneslagen 22

7462 ZA Rijssen

T 0548 520536

M 06 1272 2620

gdannenberg@twenteakademie.nl

Van de redactie.

Et is 1 oktober en de de ni-je VODI is weer uut en et kan oaste niet aandere, of de melancholie van de ærfst is in disse uutgoave geregeld an de örde.

Wi-j emn een prachtig zoemer achter de rögge, ook wel met slimme wærmte en regen, maer ja... an alles kump een einde en wi-j goan ons maer op de komende winter veurbereiden.

De redactie is in de eerste weke van augustus al weer bi-j mekaere ewest en ef allereerst et ni-j uut te komen blad in de grondværvæ ezet. Dan kump et wærk an umme d'r lijn in te kriegen, fouten d'r uut te aelen, foto's bi-j te maeken en zo zie-j et gruuien.

In VODI 19 is dit keer vule wærk op'eneumen van dichters en skrievers uut Twente (Sallaand) maer een aandere keer is de Kop en Sallaand weer meer vertegenwoordigd. Wel prebeert de redactie tæksten vanuut de iele provincie te plaetsen.

Diny Groothalle, Diny Kloek, Wim van Leussen, Fenny Martens, Femmie Woltman, Mineke Mollink, Dick Podt en Georg Frieman leuten eur 'dichtader vloeien' en Bert Wolbert, Dick van Faassen, Henk Vos en Riek van der Wulp emn et in de proza ezöcht.

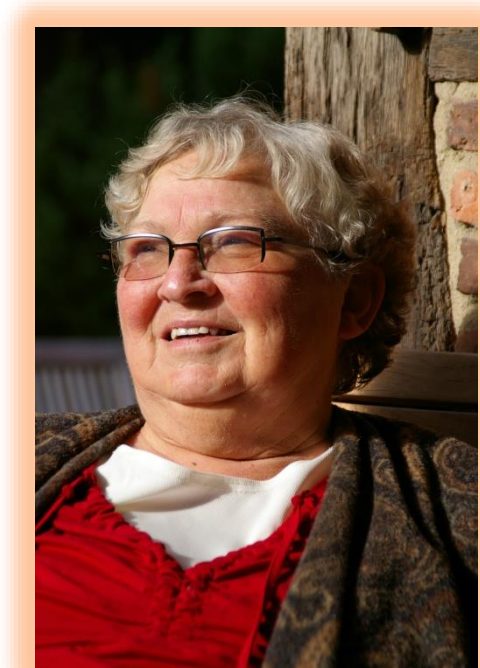
Henk Hooijer ef met Jan Blei eproat veur de rubriek: 'Gast van aanderwæg'. Netuurlijk ku-j ook de strip vienden en de 'Dree vassies' van Mineke Mollink. De veraelties van precies 150 woorden goan dit keer over et noajoor en et iele nummer wördt op'eluusterd met mooie foto's. Ie kunnen oe gratis abonneren op 'Van over de Iessel'.

Meer informatie vien ie op www.vanoverdeijssel.nl

Et emailadres van de redactie is: riekenlo@chello.nl

Wi-j open daa-j d'r weer vule plezier an zullen beleven.

Naemens de redactie, *Riek van der Wulp*

Die iene blik

Die iene blik
was voldoende
om alleen maar
te dènken:

Joen leven, mien leven
al wat is ewest
is veurgoed veurbi-j
en komp niet weer

Echte vriendschap
kent gien
tied of hindernissen
't meest weerdevol

Een innerlijke vonk
kan overslaon
in genegenheid
en hartstocht

Een illusie spat uut enaander
zonder woorden
zonder een antwoord
dromend verder.

Femmy Woltman -Giethoorn-

Vrouwen an de proat kriegen.

Ik had al een paar keer een paar dagen veur onderzuuk in het ziekenhuus è-legen. Dat was in Valkenstede woar ik wone niet zo op-èvülnd omdat ik er op de koffiedrinkmorgens d'r wel weer bi-j was. Drie keer in de weke wordt er bi-j oons 's morns koffie in de recreatiezaal geserveerd tegen een belachelijke lage pries. Een aantal vrijwilligers verzorgd dat. Doarnoast ku-j ai-j dat wilt biljarten, kaarten, woaronder ök et sjeike bridgen woarvan ik allen mar kenne dat ze kaarten in kissies hebt zitten. En dat weet ik ök nog omdat ze indertied mi-j is è-vroagd hebt van een bridgevereniging of ik heur kissies wol maken veur de club. Dat is nów zowat veertig joar geleen en dezülfdde kissie bint nog in gebruik bi-j die vereniging. Of ik heb barre goeie kissies è-maakt of ze hebt ze weinig gebruikt. Wie et weet mag et zeggen. In ieder geval ze bint nog in gebruik en heb ik wel ere van mien wark had. Eem tussen deur, ik heb er nog gien deuzie sigaarn die ik toen nog rookte veur had. Et was niet zo veule wark, mar ik heb et materiaal ök zülfd nog betaald. Toen ik ze kloar had heb ik de kissies op een plekke kloar è-zet woar ze ze makkelijk op è-haald kun worn as ik niet aanwezig was. Ze waarn later wel ophaald mar een vroage over wat kost dat en een bedaankie mut nog koom. Doarumme wil ik dus ok niet bridgen.

Ach zulke ding gebeurn wel vaker. Joarn geleen komp op zekere dag enkele moanden veur koninginnedag de middenstandvereniging met een delegatie, onder aanvoering van de wethoalder, die ök een winkel had, bi-j mi-j in de skoele um te proaten over een project woar mien leerlingen volgens de delegatie ök nog wat an hadden. Het bestuur van de middenstandsvereniging had bedacht dat ze alle skoeln van et basis-onderwies in de gemeente drie paar loopstelten zullen geem. Dan kun de kinder oefenen in het kader van koninginnedag veur spellegies uut et verleden. Doaran gekoppeld hadden ze bedacht dat de leerkrachten van de ambachtskoele d'r wel wies met zulfn wezen dat de timmerleerling een klussie hadden woar ze de gemeenschap ök nog met van dienste kun wezen en dat ze doar toch wel trots op kun wezen. Ze zulfn et materiaal wel betaaln natuurlijk. Dat een skoele met veule leerling net zoveule stelten zulfn kriegen as een skoele met weinig leerling en dat dat niet helemoale in de hoak was heb ik gien gewag van è-maakt. Want dan mus ik er waarschijnlijk nog meer maken.

Nou zulke klussies passen mi-j helemoale niet. Loat nów die wethoalder ök nog de portefeuillie van onderwies in zien pakket hebben en doordeur ök nog de veurztter van oons skoelbestuur. Ie snapt et al, weigern was er niet bi-j.

Toen et klussie kloar was vreugen ze mi-j of ik saam met de veurzitter van de middenstandvereniging de loopstelten an ien van de skoeln officieel uut wol reiken.

De doatum en tied op een woensdagmiddag was gelukkig al bepaald.

Leut ik nów net niet kun, ik had al argens veur de skoele een ofspraak die ik niet of kun zeggen.

Die drinkbeker is dus an mi-j veurbi-j è-goan, al mus ik wel zien dat ik argens een ofspraak mus zien te kriegen veur die woensdagmiddag.

Toen ik later de rekening indiende kwam de vroage of et ök zonder BTW kun. D'r stund er niet iens BTW op de rekening. Wi-j hebt niks met de BTW te maken zee ik tegen de penningmeester van de middenstandsvereniging. Veur de belasting bint wi-j gewoon een partikulier zonder bemuiennis van de "kamer van koophandel". Hij vund dat mar vruemd dat een skoele dat niet had. En hij wol ök nog eem weten woar dat freesie van twaalf gulden veur was dat op de rekenig stund. Toen hij uutleg è-kregen had wol hij et stompe freesie wel graag met hem. Want dat hadden ze toch betaald en misschien kwam het nog wel iens te passe. Ie begriep et al wi-j hebt gien cent of iets in natura veur het wark veur de skoele kregen. Ik heb nooit weer wat veur die middenstandsvereniging è-maakt. Ik was zogenaamd altied veuls te drok bezig umme de leerlingen veur het examen of wat anders kloar te stoom.

Inmiddels was er een aandere wethouder van onderwies die gelukkig gien winkel had. Ik heb overigens nooit begrepen woar de name 'middenstand' weg è-koom is. Wat bin ik een einde van mien onderwarp of è-dwaald. Ik wol verteln, hoe as ie vrouwn makkelijk an de proat kunt kriegen. Toen ik een weke lang in et ziekenhuus had è-legen was et wel op è-valn dat ik er een paar keer niet was en die vrouwn woln weten wat ze met mi-j è-doane hadden en of dat nōw beter was. Ik verteln heur dat ik de slagaders in de liesen verstoopt had en dat ze die lös è-maakt hebt. An de rechterkaante hebt ze mi-j è-dotterd mar links kun dat niet. En mussen dus in de lies opereern. Toen ik uut et zienhuus noar huus mug zee de zuster tegen mi-j dat ik er wel een skoon verbaandtie op mug doen as et neudig was. Ik mus doorveur wel eem noar de apotheek want pleisters van zo'n 25 cm heb ik niet alle dagen in huus. En doar was et net natuurlijk hartstikke drok. Toen ik an de beurte was vreug ik de assitente um lange pleisters. "Hoelang?" vreug ze. "De lengte van een keizersnee schat ik," zee ik. "Mar ik weet niet hoe lang een keizersnee is," zee dat arme wichie met een rooie kleur, "Ik zal wel eem wat pakken." Ik heurn al wat gegrinnik achter mij. Toen ik de langste uutkeus leek mij et nog an de korte kaante mar ik zee":As et neudig is doe ik er wel een stukkie bi-j an." Toen ik dat an de koffietafel vertelde dat er een wonde zat, zo groot dat er wel een bevalling deur kun en dat et gelukkig een centimeter of tiene links van et midden zat, was et hek van de dam. Allerlei verhaaln over soorten bevallings vleugen over de toafel. De iene had heel lange met weeën è-lopen, een aander nog langerderder. D'r was er ok nog iene die in de auto et kind è-kregen had op weg noar et ziekenhuus. De snelste had een nog starker verhaal. Ze wus niet dat ze in verwachting was toen et kind kwam. Ze wus wel van wie et mus wezen. De oamd doorveur had ze nog met de volleybaltraining met è-doane. Ien van de vrouwn an de toafel, gemiddeld waarn ze zo'n viemzeumtig joar, vund et gemartel umme kinder te kriegen mar niks en vund dat ze an iene ök wel genug had. Een aander markte ök nog op dat as keerls kinder mussen kriegen de Chinese regering gien richtlijn over geboortebeparking uut hadden hoeven of te kondigen. Want dan was er nooit meer dan ien kind in et gezin geboorn. Zo ku-j met een opmarking een aantal vrouwn an de proat kriegen, as ie et goeie onderwarp mar ankaart. Mar dat kinder kriegen er wel inhakt is dudelijk want ze wussen alle details nog over die gebeurtnissen. Ik heb mi-j verder mar stil höln, mien keizersnegie stelde niks meer veur.

Henk Vos -Hoogeveen-

Gast van anderweg: Jan Blei uut Zwartsluus

Passie!

Dat is toch wel de gedachte die steeds weer baoven komp a'j mit Jan Blei in gesprek bint. Niks gien oppervlakkig gedoe. As Jan iets interessant viendt, dan dök hij d'r volop in. Ik weet zeker dat meinsen die geïnteresseert bint in sterrekunde, Jan een hiele aangename gesprekspartner zult vienden. Want daor wet hij (zover ik dat as leek kan bekijken) best veule van. De belangstelling veur wat er in het donker bij een wolkenloze hemel allemaole te zien is, stamt - naor zien zeggen - uut zien kiendertied. Hij woonde in Zwartsluus tegenaover het karkhof. Dus hij was as het ware mit de dood op'egruid. En zoas aandere kiender op de rogge in 't grös gaot liggen umme naor de sterren te kieken, zo lag Jan het allerliefste op zo'n kolde granieten grafstien te genieten van wat daor baoven allemaole te zien was. Op zo'n stien liggend naor de sterren kieken, dat döt hij niet meer. Hij mak nou gebruik van een telescoop. Dat sprek misschien wat minder tot de verbeelding, maar ie ziet wel veule meer. En altied haopt hij nog ies een keer een UFO waor te nemen. Want daor is hij ook bijzonder in geïnteresseerd. Nee, niet in vliegende schotels, ruimteschepen en buitenaardse wezens.

Daor hef hij niks mit. Is hij ook veul te nuchter veur. Wat um interesseert en fascineert, dat bint de niet wetenschappelijk verklaorbare dingen die er zo nou en dan plaatsviend of plaats'evunden hebt. Zoas bijveurbeeld Stonehenge, het mysterieuze stienen monument in Zuid-Engeland. En natuurlijk de graancirkels, die elk jaor wel weer argens verschient. Aover dit soort onderwarpen plaatst hij met regelmaat een column op de sites Ufo Plaza en Ufowijzer.

Columns schrieven döt Jan niet allent veur de twee sites waor ik net al aover had, maar ook veur Radio Zwartewater FM. En altied bint die columns de meuite weerd umme te lezen of naor te lusteren. Dat kun'j ook gerust zeggen aover de varsies die hij schref. Ik zegge varsies maar eigenlijk bint het meer liederen. Teksten mit diepgang. D'r is in de loop der jaoren al hiel wat wark van um uutévoerd. Vocalgroep Coral bijveurbeeld mak veule gebruik van teksten die deur Jan 'eschreven bint. Maar ook aandere gospel groepen en koren hebt regelmatig wark van Jan op hun repertoire staon.

Het bint trouwens niet allent religieuze teksten die hij schref. Elk jaor wordt er op camping de Beerse Bulten een musical van um uutévoerd. En in de Meerpaal in Dronten wordt er umme de zoveule jaor een aovondvullende musical uutévoerd deur een amateur musical groep. Jan schref de teksten veur de verschillende musicals en Henk Ruiten componeert de muziek.

Eind augustus komp d'r een boek van Jan uut. De titel van dit boek is "Sarasani; de geschiedenis van een beatlegende"! Het giet aover de roemruchte beatschure "Sarasani" op Texel. En natuurlijk aover al die legendarische bands die daor in de zestiger en zeuventiger joarn hebt opétreden. A'j as Nederlandse beatband in die tied een beetje goed aover wollen komen dan dan mus ie toch minstens ien keer in dizze poptempel oen kunsten vertoond hebben. Bands as: Q65, Golden Earring, Cuby & the Blizzards en Earth and Fire hebt daor de boel op stelten ézet. Eigenlijk alle band die érekend worden tot de Nederbeat bint daor éwest. En Jan was d'r regelmatig bij.

Veur een gedeelte is dit boek dus een verslag van zien ervaringen en herinneringen an "Sarasani". Maar um een compleet beeld te kriegen ef hij mit hiel wat veurmalige bezoekers en bandleden éspreuken. Het boek kreg momenteel in de media al behoorlijk wat aandacht (o.a. bij Tineke de Nooij in het programma "Nostalgia bij omroep Max") en dat zal zeker nog toenemen wanneer het daadwarkelijk uutékomen is.

O ja, Jan hef naost alles wat ik hier opéneumd hebbe, ook nog tied veur een toch wel pittige bane. Hij is manager in de gezondheidszorg. Döt hij vaste ook mit veul passie neem ik an.

Henk Hooijer – Zwartsluis-

Column Jan Blei

“De doodgraver en de rooze”

Ut komp nogal iens veur dak evroagd worre umme stukkies te skrievm veur brulloftn en partijnn, vaak ook veur de voetbal.

In de loop van de tied heb ik onder voetballers de twiefelagtige naame opebouwd dak makkelijk skuine stukkies uut de mouwe skudde en dur niet veur terugge deinze umme komplette skoonfamilies de gordienn in te jaagn. Mien opdrachtgevers, zonder uutzundering de geniepige kameroaden van de bruidegom, loatn dur meestal gien grus over gruujn: “Blei, ’t mut op ut skarrup van de sneede”. En das precies wak doe. Ut zal oe in dit verband dan ook niet verbaazn dak hardnekkige vijandn ebbe onder het angetrouwde volluk van die jonge DESZ gastn uut Zwartzluus. Skoonfamilies begriepn blikbaar nog steeds niet dat onder voetballers, sex volluksvermaak nummer ien is. Rabouwn bin het.

Terugge noar de stukkies, zo af en toe vlug dur ies een niet voetbal gerelateerd opdraggen tussendeur en over ien van die onderwarpn wil ik het vanoamnd met jullie emm.

Een paar joar geleedn zat de plaaselijke doodgraver 25 joar in het vak. Reedn genog veur un feesien in’t gemientehuus, een goldn skuppe op de revers, vuus tevuule drank en boovmal een stukkien... van mej ja.

Meestal is de procedure dak de opdrachtgevers umme wat meer informatie vroage; wat hef de jubilaris veur karaktereigenschappn, wat veur gekke dingn ef ie in zien werkzame leevm mee-e-maakt en woar is ie alderdemagtig hard op z’n snotkoker u-goan.

D’angeleverde informatie stelde mej niet teleur, ik maage zelfs wel zeegn: “verheugde mej biezunder en veur dak ut wusse zat ik middn in een poetisch verhaaltien”.

Ut was op een kolde noamiddag arns in november, twie oudere dames uut de Sluus (Marregien en Aale, boezemvriendinn zoas ze zoo mooi zeggn, hoewel dur van boezem weinig sprake meer was) haddn het plan op-e-vat het graf van tante Geese met een bezuukien te vereern. De kapsels zaatn in het permanent, de panties waarn hoog op-e-trukkn, dur was e-plast, het chocolaagien plakke niet meer an’t gebit en de rooze was van topkwaliteit.

Egt een middagien uut. Niks an d’hand.

Teegn een uur of halfvieve arriveerdn Marregien en Aale bej ut karrukhof, drukkn de klinke van het hekke knarpend noar beneden en staptn de stilte binn.

Een paar honderd meter varderop was onze doodgraver driftig in de weere met een koele die beslist of mos. De koele lag vlak achter een navelhoog bossien met an disse kante een keurig angeharkt grintpad. Het zwiet drupte onze doodgraver van de kop, maar ej was dur bijna umme niet te zeegn helemoale en bej elke skuppe zand die de koele uutvleug koj zien verwarde kuif hen en weer zien dansn. Ej dagt an zien vrouwe en de dampende skaale spruuties die op um stond te wagtn en begon steeds harder te graavm.

Marregien en Aale waarn inmiddels mooi evorderd op hun togt noar het graf van tante Geese en bespraakn de leste nijgies uut het dorp.

“Ej’t al eurd van Henke en Racheltien, zie bint uut mekaare, ej ef een ander en weet ie wel wie (fluuustern). Neeeeeeeeee....kreunde Aale en ik weet niet of’t kwam van’t slegte nejs of van d’opwiending, miskien wel een wanhoopig leste ressen libido dat eur krakend deur de bottn sloeg. Al keuvelnd, snotternd en kwetternd bereiktn ze de plekke woar onze doodgraver zien koele kloar had. De beste keerl stond nog wat noa te zweetn in’gat, de kuif ter hoogte van het maaiveld. Ej dagt an spruuties, zien vrouwe en wat ie varder veur de nacht allemoale in de zin had.

Ej draaide nog maar ies een zwoare van de Weduwe en stak de brand durin. Plotseling heurde hej geknarp op het grintpad. “Da’s laate”, dagt ej bej zichzelf, ut begon al te skeemern en ej keek op zien horloge...vief over halluf vieve....mmm.

Marregien en Aale waarn anekoom bej de plekke woar rook uut een koele kringelde en een toeffien hoar zaggies hen en weer deinde.

Zie liepn fluusternd langs de navelhoge bossies en Aale wol net teegn Marregien zegn dat ze alweer mos plassen toen een davernde diepdonkerbroene stemme uut de grond de stilte verbrak.

“Nog laat op pad dames”.

Ut was bedoeld as een groet, maar het klunk as een kanonschot in een lege kathedraal, as een davernde scheet in een zaal vol andachtig lusternd publiek.

Met een vreselijke ruk skeutn de dunne gerimpelde nekkn van Marregien en Aale opziet. In een fractie van een seconde had het beeld van de donkere grauwe koele met kringelde rook en een sinistere hoarige beweging zich as een vurige sintel op het netvlies van beide dames getst. De tied kwam knarnd tot stilstand.

Ut was zo’n moment zo aj dat wel kenn uut de cartoons van Tom and Jerry. Die domme katte is van een rotsplateau eloopn en hangt een oogwenk stille in de lucht te trappen umme vervolgens as een bakstien noar beneedn te valln. Ik heb het over dat moment dat in de beleving van Marregien en Aale een eeuwigheid leek te duurn. Toen viel de bakstien.

Nooit eerder in de geskiedenis van de mensheid klaptn twee boovmgebitten zo hard en synchroon op een ondergebit, zaktn deurnatte panties zo rap tot op de knokige knikkende knieen en veranderdn krullnde permanenten sneller in pluuzige bossies touw as juist op dit moment.

Nooit eerder ook blies een stereo scheet uut twie gekwelde darmstelsel zo veule stof en blaagies opziet en zeker niet eerder ef een mense twie olde dames zo allemachtig hard noar de uitgang van een karrukhof zien renn. De rooze vleug met een booge deur de lucht en ut leste wat onze doodgraver eurde was een wegstarvend gejammer en de davernde klap van een hekke dat bijna uut zien hengsels vleug.

Toen was het stille.

Van Marregien en Aale em wej nooit meer wat heurd en toen de vrouwe van de doodgraver een halluf uurtien later een dampende skaale spruuties op tafel zette, lag dur een prachtig mooie rooie rooze noast eur bord.

“Veur oe deerne” sprak onze doodgraver en ej propte un eerste dampende spruute in de gapende leegte van zien klokkende keel.

Jan Blei

Allerzielen

*Der heerst 'n stille stâlte
 îke bîn buuten, harke blad
 terwijl îke zo bezig bînne
 peîns en preludeer îke wat*

*in mîen heufd goat de gedachen
 'ke vuul mîej één met de natuur
 onderdeel van 't unîversum
 geen benul van tied of duur*

*'n Meansenleam is as 'n blaachie
 earst in knop en prîl en frîs
 goandeweg verkleurnd, veraandernd
 deur hoe 't leam noe eenmaal is*

*Zunneschîen en wind en reangnbuûin
 bînt der oaverhean e'gaan
 veur ieder blad is het verschillend
 wat det met hum hef edoan*

*vrog of laate kump de dag det 't
 stille noar beneden weait
 lôs e'raakt van wat hum voortbrach
 terugge in de Eeuwîgheid*

Dîny Groothalle- Den Ham-

Boeddhabeeldjes

Het is nog nich zoa lang ledden dat ie in völ huus eargens in nen hook van de kamer of kökken 'n gipsen beeld zaggen stoan van b.v. de H. Maria, de H. Antonius of ok vaak 'n Heilig Hartbeeld. Vaak stun het in 'n heukske op zoa'n dreeheukig pleanke dat met nen haak an de muur was vastmaakt. Bie mien opa en oma hef het mie altied intrigeerd dat der zo'n electrisch kearske vuur stun dat dag en nacht flikkerden in de duistere vuurkamer. De leu hadden vanoet ear Christelijk geleuf der wat met. Het Antonius beeld hef het as een van de lesten vol holden. Antonius was vuur völ leu nen beste kammeroad as der wat vot was. Hee wördt, al is het beeld nich meer in hoes, nog vaak um road vrogd. Ok Maria is bie völ leu nog ne steun en tooverloot. In bieveurbeeld de Meimoand wördt zee, mangs in hoes, of boeten bie 't hoes of in 'n kapelleke met bloomen en gebed in de watten legd.

De meeste beelden bint in de loop van de joaren sneuveld, der is in mennig hoeskamers nen kleanen beeldenstorm west. Doarenteggen zeet wie de leste joaren wal ne grote tooname van de kapellekes op het plattelaand met doarin mooie heiligen beelden. Bienoa alle boerschappen hebt der prachtige exemplaren toozet, de een nog majestueuzer as 'n aander. Het volgende gezegde geet op: De kerken loopt leug, de kapellekes vol.

Mer woar ik hen wil met dissen korten anloop is het feit dat ie vandaag 'n dag oaveral in hoes en ok boeten in 'n tuin van dee Boeddhabeelden zeet stoan. Ie mot ze kriegen zegt ze. Zee bint van steen, mangs van iezer of brons. Bie wat leu geet het zoa wied dat der nen hook van de kamer is antrökken met zo'n Boeddhabeeld. Af en too wal meer as een en doarum allemoal lechtkes en leampkes in völle kluren. En wat ok opvalt is dat het bie benaamt jonge leu 'n deel van het interieur is wörden.

Ik snap hier niks van.

Wat hebt disse leu now met Boeddha en het Boeddhisme? Niks ducht mie. Nem dat van mie an achter het Boeddhisme zit ne hele depe achtergrond dee ie zoa mer nich tot oe nemt.

Natuurlijk bint der leu dee zich der in hebt verdeept en tot het besloet bint kömnen dat Boeddha bie ear wat losmaakt. Interesse in spirituele zaken nemt too. Niks mis met.

Mer dat zoavöl leu het in hoes hebt, nee dat mot ne 'hype' wedden. Zeg mer 'n modeverschiesel dat misschien wal is anslingert duur b.v. Jan de Bouvrie en now good döt verkopen bie Blokker, Xenos en nich te vergetten, vuur de grotere beelden, de tuincentra. En juist de leu, dee geveulig bint vuur dit slimme commerciële gedoo, bint de klos. Ounder het motto: 'Zo'n ding mot wie ok in hoes hebben, dan heur wie der bie', wördt der een anschaft. Kiek der wördt oe vertelt dat Boeddha steet vuur alles wat ie oe mer kunt oetprakkezeren: völ geluk, riekdom, wiesheid en ne goo gezoonheid. En nich te vergette: het Karma, Dit beschrif de wet van oorzaak en gevolg. Mer Boeddha zol ok stoan vuur verdreet, zeekte en onheil. Mer de leu dee dan zo'n beeld in hoes hebt stoan haalt alleen de positieve kaanten binnen. Zoa wördt ze verkocht, zoa wördt het duurverteld.

Ik vind het toch wal wat kort bie het grondhoalt um zo'n beeld in hoes te halen zonder wat te weten van de achtergrond is. Nem van mie an, oaver nich al te langen tied geet het met de meeste Boeddhabeelden net zoa as met Antonius, Maria en het Heilig Hart beeld. Opnej nen beeldenstorm.

Bert Wolbert -Oldenzaal-

De veer joorgetiedn van de liefde...

De lente:

Zij vieftien en hij zestiene, de joorn van droomm
onschuldig en rein
twee hätties deur Amor bi-j mekaer ekoomm,
zoas 't mos wean.

Köt is nog 't rökkie, köt is nog 't bruukie
van hae en van hem

toch zuukt ze saemm een rustig huukie
en zeate met beemde stem

ach geef mie een kussie... ma zie flusterd ontdoan
foi det maag iej nie doen ma zie leut hum stilligies gaon

kust hi-j hae de eerste keer
zie deud net of 't hae grievede

ma drekt kussn zie hum weer: **det is de Lente van het liefdesleemm.**

De zomer:

Vaeke blijft de luu die d'r heel jonk mee begunn
 hun geliefde trouw
 dan heffe heur nao 'n poosie veur hum ewunn
 en wödt dan zien vrouw.
 Hun liefde tut now toe in baann gekluusterd
 viert hooggetij
 hi-j nemt zien jonge vrouwgie in de ärmm en fluustert
 jao..now bin iej wärkelijk van mie
 zie kust mekaere met 'n vrolijke lach
 jao jao, det doet ze wel honderd maol per dag
 het zij 's mäns of 's aoms, kussies mut ze geemm
 nooit hebt ze genog: **in de zomer van het liefdesleemm.**

De härfst:

Al gow komt de kleinties en doormet de zörgn
 veur het bestaon
 allinnig nog een kussie 's aoms en iene in de männ
 dan is 't gedaon.
 As ze 'saomams um elf uur gaot slaopm
 dan bint ze moe
 hi-j lig met zien mond lös te gaapm
 en dreijt heur de rugge toe
 hi-j mompelt moi vrouw en zie zeg hoi man
 een nachtkussie, hi-j slöp en weet näns meer van
 dan slöp ok de vrouw, ma zie zucht toch nog eemm
 vrogger sleup iej nooit zo gow: **dit is de härfst van het liefdesleemm.**

De winter:

Langzamerhaand kriegt ze de winter van 't leemm op de rugge
 en vergriest zit ze bi-jk mekaer
 op disse dag komt t'r een bonke herinneringn trugge
 bi-j 't goldn paer.
 Zi-j lacht wat verleegn en hi-j zeg teder
 jao vrouw oonze jeugd kump nie weder
 hi-j spitst zien mond, door zit gien taand meer in
 en zie gef hum een kus op de stoppelige kin
 dan zeg zi-j; ach Heer woor is de tied ebleemm
 de kussies wödt härd minder: **In de winter van het liefdesleemm.**

Wim van Leussen -Dalfsen-

Dree vassies van Mineke Mollink

D'r was eens 'n pareltien van echt parelmoer, det glaensden en schitter'n
't was 'n sieroad veur 't snoer. Ma beste luu iej weet hoe 't giet, 'k vertel
oew hier gin nieuws, det gif jaloersigheid en zo en ander dom verdriet.
De schakel van het snoer zea: Loat miej ma eam begoan. Ik schakel heur wel
effen uut... Alle chic gauw noar de moan!

D'r was eens 'n yogi den zat in zien "zit" en he-j dach'n tevreane:
Hiervan wörd ik fit. He-j zat er zo lekker en zó ' in het heden!' en al
ziene problemen waren verdwenen. He-j dach heel diepzinnig: feinlijk
is niks van belang... en? in een soort trance... tell'n he-j de
bluumegies op het behang!

D'r was eens 'n mooi stropdassien det hung op 'n hemd. Het stun heel arg goed
't was mooi op mekeare of'estemd. De drager d' ervan was dan ok zo trots as 'n pauw.
Het was ok 'n plaatje en det zeg ik niet gauw. Ma ja, beste meansen 's oamnds mut
't spul uut... Zo is de natuur en den is soms arg bruut.

Chaos

Ik lag doar op de grond onder de struiken.
De zuiker van mien camera was klein,
mar wa-k doar zag:
Ik kon't hoast niet geleuven,
den chaos doar:
Dat leek precies mien brein.

Ontelbaar al die takkies en die twiegies.
Ziej liekt op al die weggies in mien brein.
Ik kan zo muuilijk doar
de goeie paagies vinden,
bin wankel en onzeker,
dat is beslist niet fijn.

Want iej mut weten:
Ik springe niet zo makkelijk,
zo van dat twiegie noar den dikken tak
Ik wil graag op bekende weage lopen
dat maakt mij röstig;
dan vuul ik mij op mien gemak.

Mangs wilt ze da-k goa springen:
Dan geet dat niet... dan dörf ik niet...
Ziej stoat te redenearen en te trekken...
Der wördt veur mij beslist...
Ik vuul mij dan alleen en onbegreppen
Het leaven in mien chaos hef een naam:
Het heet: Autist

Diny Kloek -Hellendoorn-

Libelle

In et late oavendlich
daanst ze de zomer uut
lèèft zich uut in hoge vluch
vleugels trillend in de luch
zonder 'n spoor geluud,

heidelibel, rank en sierlijk
met nen stengel as houvast
zweeft mangs laag en dan weer hoge
wendt en dreit met grote bogen
vangt ne vliege op de tast,

en de late zonne vangt
alle schitter, alle geuren
eam nog daanst ze boaven 't water
zwenkt dan weg van hier noar later,harfst verstarckt de kleuren.

Dick Podt-Schoten -Nijverdal-

De Pries

Willem en Jennechien woonden achterop de wieke in 'n klein huussien. Willem had altied bi'j de Wavin ewarkt en was now pensioneerd. Jennechien deud de huusholding. Mit 'n mooi pensioentien en AOW kunden ze zich goed redden.

Willem prutsten graag in de schure en maakten van alles van holt. Hi'j möcht altied al graag timmeren en maakten krulewagens, spinraden en dat soort wark woarasse nog 'n paar stuver ekstra mit verdienden. Bi'j goed weer warkten hi'j ok graag in zien tuuntien, woar e van alles verbouwden, zoas sloat, eerappels, andievie, eerbezen en tomaten.

Op 'n middag is Willem weer in zien tuuntien an 't wark as Jennechien d'r an kump mit 'n papier in de haand. "Willem, luuster is, wi'j hebt 'n pries ewönnen van de kraante!" "Och goattochhen," zeg Willem, " 't is nieuwoar!" "Jawel," zeg Jennechien, "drie dagen noar Londen."

Willem stund der perpleks van. 'n Pries veur heur beiden, te mooi um woar te wezen.

"Dinsedag hen," les Jennechien veur, "mit de nachtboot uut Hoek van Hollaand, sloopen an boord, Woensdag de hele dag in Londen, 's oavends weer terugge en dan bi'w Donderdagmörn weer in huus."

Dinsdagmörgen leupen ze noar de busse. Willem had zien beste pak an en zien zundaagse pette op; Jennechien had heur mooiste jurk an en een grote tasse bi'j heur mit broties en 'n paar pakkies sap. Ze reden noar Zwolle, woar asse op de trein stapten. Toen gunk 't langs Amersfoort, Utrecht en Rotterdam noar Hoek van Hollaand. "Tjongejonge," zee Jennechien, " et liekt wel 'n wereldreis." In Hoek van Hollaand druncken ze 'n koppien koffie en toen musten ze zo langzamerhaand an boord van de Sealink, 'n groot schip, nog groter as de eerappelmeelfebriek Baanbreker. Der kunden wel honderd autoos op en Willem en Jennechien kunden der ok nog wel bi'j.

Jennechien vund 't maar griezelig, maar Willem gung in 't duuster noar boven an dek en höld em stevig an de reling vaste. Noast em stund 'n keal die zee: "Quiet night." Willem dachte dat 't een Grönniger was en zee: "Joa, kwait 't ok nait." Toen gunk e gauw noar beneden noar Jennechien. Ze hadden 'n kebine mit elk 'n smal bedde tegen de kaante en 'n klein toafeltien in 't midden. An d'aandere kaante zat 'n klein wastoafeltien. "Et liekt wel 'n karrevan." grunnikte Willem. Ze deuden zowat gien oge dichte, dommelden 'n beetien en kwamen 's mörgens in Haarwig an. Vandoar gunk 't mit de trein noar Londen. 't Was nog een allerbarstens ende lopen maar uiteindelik kwamen ze bi'j Traffelger Skweer. Wat mooi allemoale. Ze keken zich de ogen uut. Bukkenham Pelles ok al zo'n mooi gebouw mit vrömd an-eklede soldoaten der veur. "Hier woont de koneginne." zee Willem en Jennechien zee: "Now, die zal 'n bulte wark hebben um al die kamers te doen

Iniens zeg Willem "Jennechien, 'k mudde nödig pissen!" "Dat kan hier niet," zeg Jennechien, "low maar gow 'n klein stroatien in lopen. Doar", zeg ze "bi'j dat börtien|." Willem der hen, maar hi'j was der gauw weer. de bokse helemoale nat. "Wat maak ie now," foertert Jennechien. "Och meissien," zeg Willem, "dat was niet veur ons. Op dat börtien stund 'Rooms to let', das allennig veur Rooms en wi'j bint griffermeerd!" Ze zolden nog winkelen in Soho, maar veur Jennechien was de kouse of. "Ik hebbe der gien zin meer in, loa'w maar noar 't stasion lopen." Doar hebt ze 'n onendige tied zitten wachten. En Willem maar proberen mit papieren zaddoekies de bokse 'n beetien of te deppen.

's Oavonds stapten ze weer in de trein noar de boot. De voart noar Holland hebt ze niet veule van emarkt; ze sleupen de hele tied, zo muu waren ze.

De volgende dag kwam de buurvrouw en zee: "Hoe hej 't had? Nog lekker ewinkeld?" Ze keken mekare is an en toen zee Jennechien: "Wj hebt veul eziene, maar an winkelen bi'w niet toe ekummen."

Dick van Faassen

-Borne- Streektael van Lutten-

150 woorden van Co Mateboer en Corry Overmars

Ærfstkleurn

De zoemerkleurn bin veurbi-j.
 Van verschillende tintn gruun bin de blaen an et veraanderen nor allerlei aandere, neiere
 kleurn.
 Geel, oker, roodbroen en donkerbroen, in een bonte mengeling soms deur mekaere.
 Doortussen skient et lecht van een goldkleurige zonne.
 Het is erfst.
 Mooi is de nature now, zo vol kleur, zo leemdig nog, mer et bin wel de kleurn van de ofbroak,
 de vergankelijkheid.
 De man ziet et en denkt an zien leem, dat er ook zo uut is goan zien.
 De zoemer is veurbi-j.
 Gistern uut Tsjechie weggegoan, prachtige neture, leuke stetties. Vrouwe noast um was
 opgewekt. Een reize, die neie kleurn an zien leem egeem ef. I-j glimlacht veur um uut. Zien
 gezondheid, zien verstaand, zien kienders, zien toekomst: i-j ziet ze als kleurn um zich èn.
 Mer toch! Et bin erfstkleurn. Streckies valln ze of. Wanneer?
 As et winter get wörn, as et de tied is.

Co Mateboer -Genemuiden-

Arfstkleuren

De witte koele kekke broek, die kan niet meer, det wordt te kold.

Et mutten dikke broeken in àrfstkleuren wèèn. Dan oal ie 't kippmvel woar as 't eurd.

Op de kippe.

Witte blote nàrms? Gien gezichte met die kipfilegies an de boamkante, as ze broen bin lek et nog *wat*.

Alles mut disse àrfst aartetinten em, volgens de mode.

Dus goa 'k noar de winkel en loat mi-j ankleden. Een vriendelijk jong dink ellept.

Ik krieëge een broek an met ullepzelen. Nee, niet in plase van een riéme mar veur de sier achteran mi-jn konte mun ze bungelen. 'Et stoat leuk mevrouw,' zegt 't dink, 't past goed bi-j oen sportieve figuur. Ik gruuie.

Nog een warm vest trekt ze mi-j an en kloar bin 'k.

A'k bi-j de kassa bin, bliekt 't 'dink' wat mi-j eerst zo zorgvuldig en liefdevol an-ekleed ef mi-j eigenlijk finoal uut-ekleed ef.

Corry Overmars -Hasselt-

Vuulnisbakken

Wiej stoat elken moandag vake helemoal vol
 Oons deksel van bak stiet meistens dan bol
 Wiej stoat laanks de stroate netties in't gelid
 Zo det de vuulniswaage zo laanks oons rit.
 De chauffeur kan bliem zitn det is zeen gemak
 Zo grippe de één, noan den aandren bak.

Den grieper den pakt oons zo bieje de kladden
 Elken moandag dan mut wiej't zo mar weer hadden.
 Oonze kleppe den zölt hoast hemoal begèem
 As vuulnisbak kuj nen oavontuur doar belèem
 Wiej zwiept met'n zweij zoo hoge deur de luch
 En metn han knappert op de plekke terug.

Doar noa goat wiej noa oonze plekkiej achter de schuure
 Mar de ruste is doar ok mar van kotte duure
 Doar wödt oons nen goeje wasbeurte egeam
 En ok een kölle douche den krieg wiej doar eam
 En metn hadde bössel goat ziej hevig tekeer
 Of met bezem in bak mangs woest op en neer.

As vuulnisbak bin wiej belangriek in disse tied
 De leu kunt heur greun en de rommel good kwiet
 Metn oonzen bak an de stroate is't kloar en kaant
 Zet oons nettiejs doar neer, op de plekke an raand.

Fenny Martens- Berends -Hellendoorn-

Regge-lint

Een mooie foto van een gedicht van Mineke Mollink det is e-plaatst n.a.v.
Kleurrijk Hellendoorn 2014.
Later ok bie de Schulenbarg op 't Zunnwende-festival.

Mineke Mollink -Hellendoorn-

Verhuusd

Langzaam reed 'n verhuuswagen vot.
 't Jong stund op stroat doar heel alleen
 en keek den wagen nog alsmeer noa,
 tot dee op 't lest um 'n hook verdween.
 Hee dreaien zich um noar 't leuge hoes,
 dat toch bewoond was nog zo pas,
 en met zien holle veanster-ogen
 net leek of 't 'n luk weemoodig was.

Ook hee was wat verdreetig
 too hee doar op de stroat bleef stoan.
 Want met den auto was ja toch
 ook zien vriendinke vot egoan.
 Het har zo heel lang nöast hem woond.
 Hee wust het allemoal nog best,
 hoo vroger zee in 'n zaandbak spöalden
 en op dezölfde school warren west.

En too ze in de brugklas zaten,
 wör hee zo heandig an gewaar,
 dat hee heer toch wal geern meug lieden;
 ze warren zo vaak ja bi-j mekaar.
 Meer now ineens gung zee verhuizen,
 eargens woarhen, zo heel wied weg.
 Hee kon dat allens nog nich begriepen,
 schoonwal zee 't hem toch oet har leg.

Noadat 'n verhuuswagen vot was reden,
 stund hee doar met 'n strak gezicht
 en vreug zich now toch of wanneer
 hee ooit nog weer zol zeen dat wicht.

Georg Frieman -Enschede-

Lange leste verael

Et gebit

Onrustig drentelt Manna deur de keuken.

Van 't aanræcht noar 't fernuus... van 't fernuus noar 't aanræcht, én en weer.

Zie liekt de pont wel! Vaeg eurt ze et slifferende geluud wat eur sloffen op de tegels maeken, maer et dringt niet ielemoale tot eur deur.

Dan as deur een magneet an'etrökken draeit ze eur noar et keukenraem en löt met een nies gebaar de luxaflex zakken. D'r bin van die daegen dat et lecht dwærs deur oe én get. Zie wet zelf niet wat ze ef... d'r is wat onbestemds um eur én, Zie ef d'r gien grip op en ook gien verklorige veur.

Woorumme is eur eufd vanbinnen zo onrustig en ef ze maer et gevuul dat d'r weer wat zal gebeuren, dat d'r ién groot on' eil noadert.

Zie ef alles aandars altied zo goed in d' aand en vandaege is et best wel overzichtelijk, Zie is zo goed as kloor... maer toch...

De kleren die Jewannes vanoavend an muut bin elucht en of'ebörsteld, et aegelwitte overemd leg kloor saemen met et donkerrooie opdondertien. Ook skoon ondergoed en een skone zaldoek. Zie ef de skoenen zelfs twie keer epoetst... zien zwarte skoenen... zie glaanzan dan ook as een spiegel.

Eur eigen goed angst ook al kloor op een angertien an de kaste en zie ef een ni-je panty ekocht. En toch vuult et raer um eur én!

Die zwarte skoenen... zie ef wel drie keer ekeken of et inderdoad de zwärten waren. Stel oe veur dat et weer gebeurde, zie muut d'r niet an deinken. Zie grilt en de griezels lopen eur over de rögge en zie wördt misselijk as ze d'r an terugge deinkt.

Die oavend, die rotoavend, now een joor e'leden!

Jewannes ad die weke zowat alle daegen muun oefenen met zien koor, veur de uitvoerige. I-j ad aepetrots vertöllan dat ie veuran stond, de mannen stonden dit keer tussen de alten en sopranen in. Zie mos maer goed kieken, want zie kon um now wel goed zien.

Now zie ad um ezien!

Toe as wat vrouwen op de eerste ri-jen begonnen te giechelen en een bietien te wiezen was ze een stukken in de bienen egoan. Zie zat naemelijk oordig achteran.

Zie wol wel ies wietn wat d'r te zien was.

Zie was eur 't aepzoer eskrökken, zelfs achterin de zael ko-j et dudelijk zien.

Door stond eur wederelfte vol overgoave te zingen, de mond wied lös, ie konden zien mangels zien zitten en i-j ad gien flauw benul.

An zien ræchtervoet dreug ie keurig een zwærte sokke een een zwærte skoe, maer an zien linker prijkte een vuurrooie sokke en een broene skoe!

Oe kon dat now? Zie ad um nog zo onder de keur ad veur dat ze wæg gongen, oe ad dat in vredesnaeme toch kunnen gebeuren, dat eur dat ontgoan was! Zie wus toch dat Jewannes kleurenbliend was!

Eur iele oamnd was bedörven ewest. Jewannes ad door totaal gien last van ad. In de pauze ad ie rond'eroepen dat dat et ni-je uniform was. Iederiene ad elachen.

Zie niet, zie ad d' aandere dag kramp in de kaeken ad, zo stief ad ze de iele oavend eur taanden op mekaere eknepen.

Toe ze die middug een bosskop deu ad een opgeskeuten jonge van een joor of vuuftiene eur achternoa eskroewd: “Bi-j de Wibra emn ze de rooie sokken in de reclame eur!”

Beskaemend gewoon!

En weer... weer driegd' t gisteren opni-j fout te goan.

Of et karbenadigien wat te ærd ebakken was, of dat Jewannes op een bot beet, in ieder geval knapte d'r wat in zien mond. Zie kon et an de aandere kaante van de toafel dudelijk euren “Mien taanden... mien taanden..” skroew'd ie met oversloande stemme.

“Ie emn toch al dærtig joor gien taanden meer?” ad ze eur wat dommig loaten ontvalen, maer Jewannes zien ogen waren intussen zo groot as sköttelties ewörden en i-j aelde, zomaer onder et eten, zien gebit uut de mond... Kats deurmidden...in twie elften!

“O Manna, oe muut dat now mörgen?” reup ie met een van angst oge stemme, maer zie ad et ook niet ewieten.

“Mörgen umme acht uur maer direct noar de taandarts,” was et ienige wat ze uut ad kunnen brengen, “misskien kan die wel road skaften.”

Zonder of te eten, beiden adden gien zin meer, ad ze de toafel of'eruumd.

Et was een lange oavend ewörden, saemns op de baanke. Jewannes zien kapotte gebit in een puddukskaaltien tussenn eur in. D'r was nog neks op de tillevisie ook.

Trouwens Jewannes zee altied dat tillevisie kauwgom veur d'ogen is, zovule keken ze niet.

Beiden adden slecht esloopen.

Vanmörgen veur dag en dauw ad ze Jewannes al beneden euren skærrelen en toe zie umme alf achte de trappe of kwam was ie al wæg ewest, noar de taandarts netuurlijk.

Een alf uur laeter kwam ie, nog altied met een lege mond opgewækt weer op uus an. Gelukkig ad ie in verbaand met de uitvoerige een snipperdag eneumen, dan kon ie um geestelijk veurbereiden ad ie ezægd en gelukkig zag gieniene now zien mummelbækkien.

“De taandarts ef et machtig druk vandaege, maer i-j zal et preberen um et toch weer veur mekaere te kriegen, umme alf zesse kan 'k et weer opaelen.” zee Jewannes en i-j vertrok noar boven umme nog wat toonladders te oefenen.

En doorumme is Manna now zo onrustig en löp ze zo rond te banjeren.

Ie zollen ook wel nerveuzig wörn bi-j zovule naerigheid

As et allemoale vanoamnd now maer goed mag goan, want allienig een solo zingen is gien katterpies. O ja, zie is aepetots op eur männegien, maer toch ook slim zenuwachtig. Jewannes een solo zingen en nog wel “O solo mio...” Ze ef et de leste moanden zo vaeke eurd dat ze, wanneer Jewannes uut zol komen te valen, zie et feilloos over kan nemen, maer 't vørsien kump eur eigenlijk de neuze uut!

Eindelijk... eindelijk is et dan alf zesse.

Umme kwært veur zesse kump Jewannes d'r weer an op zien fies. In zien linkeraand ef ie een plastic zækkien eklemd met was roazigs onderin. Zie kan et niet goed zien, want et begint al wat te donkeren.

“De taandartsassistente ef et mi-j gauw eemn bi-j de deure an'egeven, zie ölp de taandarts net umme bi-j iene een koeze te trækken I-j bleerde as een maeger værken, ek kon um buten euren. Tommeet noa et eten doe-k et d'r wel weer in en dan is alles weer veur mekaere.”

Alles weer veur mekaere..! Ja, Ja!

Manna zit al pontifical kloor as umme kwært veur zeuven Jewannes de trappe of kump roffelen, ie kunnen an zien maniere van doen al wel mærken dat d'r wat is.

I-j is al op zien poasbest in zien zwærte pak, twie zwærte sokken en twie zwærte skoenen, zie ziet et in de rappigheid. Maer zien gezechte... zie muut d'r maer noar kieken... i-j ef zo-n raer gezechte... zo-n tuutmuntien!

Manna slokt een paer keer en wil wat zaegen, maer eur man is eur veur.

“Slíékt... we...of... twiet... mee,, sast...” brengt ie met muuite uut.

Dan nemp Manna et veurtow.

“Kom op, gien gezeur, netuurlijk pas 't, 't ef al dærtig joor epast! Gauw een bietien, ie adden al in muun zingen, wi-j bin al vuus te laete,” en met een flinke pas köstert ze noar de auto, Jewannes met een ofgetrökken gezechte en saemengepærste proellippen achter eur an.

O solo mio...

Tot an zien solo beweegt Jewannes zien mond amper, 't ziet d'r allemoale wat playbackerig uut. Net veur de pauze is 'O solo mio' an de beurte en Jewannes dut een stæppien noar veuren, zien ogen lieken braanderig en i-j ef een klætsnat veureufd.

Zien aanden verkneuteren de mooie gestreken zaldoek. Ook Manna zit an eur zaldoek te plukken.

Dan slæt de piano de eerste accoorden an.

Manna wet dat et now muut beginnen en eur mond doen de bewegengen automatisch veur.

“O... folo... fio...,” prebeert Jewannes en i-j sputtelt een bietien. 't Vocht kump tot op de eerste ri-j en een paer vrouwluu zuken eur zaldoek umme wat te deppen.

Maer... aa-j een oge uutael muun doen, dan ku-j oen mond now ienmoal niet dechte ollen.

Met de moed der wan'oop spært Jewannes zien mond nog een keer wiedwaegens lös en pærst de oge note d'r uut.

Maer niet allienig de note!

Met een sierlijke zwaai zeilt et net gemaekte bovengebit deur de lucht, klettert op et met zeil beklede beun en gliert deur tot net onder de pedalen van de piano, door blef et klem zitten. De pianist dut verskrekt zien beide bienen in de lucht en löt zien aanden angstig boven de toetsen zweven.

Ie kunnen in de zael een spelde euren valen, allienig een jongk deerntien begint veurzechtig te giechelen.

Dan kump d'r bewegenge in Jewannes. Net as 't gebit een paer seconden geleden zeilt i-j ook, noa een luchtsprong, deur de lucht, kump op zien boek teræchte, gled deur tot an de piano en met één ael ef i-j 't gebit onder de piano vandoan. I-j get stoan en dut et met een sierlijk gebaar in de ræchterjaszak. I-j get noast de piano stoan, kek de dirigent an en zæg: “Kan ie maatje?”

De zael met meinsen leg now dubbel van 't lachen en 't volk klapt eur de aanden blauw.

Manna wet eerst niet oe as ze et ef, maer klapt dan toch maer braaf mee.

As et enthousiasme wat ofnemp begint de piano en Jewannes vælt precies op tied in.

I-j zingt de stærren uut de lucht.

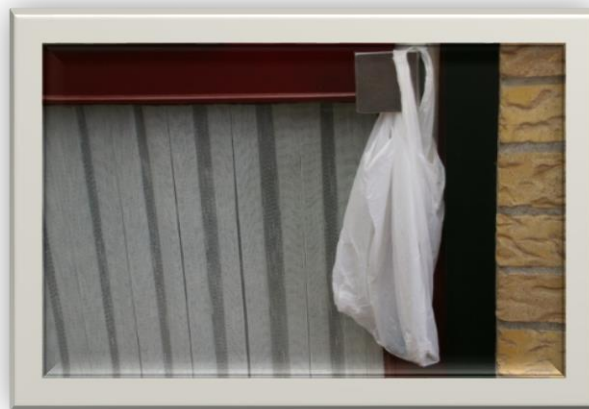
“O solo mio...”

In de pauze klampen de meinsen Jewannes maer ook Manna an.

“Wat een prachtige act... prachtig! Wat zal dat lange eduurd emn veur as dat d'r in zat.

Oelange i-j d'r over edoan umme dat in te studeren? Prachtig man... prachtig!”

Gieniene ad in de gaeten dat Jewannes niet zovule preut en as ie wat zee dat ie dan sliste.

An 't einde van de oavend rieden Manna en Jewannes noar uus. Zie proaten niet vule, ieder ef zien eigen gedachten en allebeiden bin ze muu, Jewannes veural in zien mond en zien kaeken. 't Was een dag vol emoties ewest.

As ze in et donker et tuinpædtien opskærrelen springt et butenlecht automatisch an.

Dan blieven ze opies allebeiden stokstief stoan en beider ogen wörn noar de klinke van de deure etrökken. Door angst bried' uut een witte plastic tasse. Manna prebeert d'r, wanneer eur man intussen et sleutelgat zöcht, in te kieken, maer et lecht is ier buten toch te luzig.

Zonder de jasse uut te doen lopen ze direct deur noar de keuken. Ongeduldig öldt Manna de tasse ondersteboven boven de keukentafel en skudt eftig. D'r ruult een plastic zækkien uut met wat rozigs d'r in... en ook een briefien.

Jewannes prebeert over Manna's skolder mee te lezen, wat nog niet mee vælt zonder brille.

**SORRY VOOR HET ONGEMAK, MAAR
WE HEBBEN PER ABUIS DE VERKEERDE
PROTHESE MEEGEGEVEN.
DIE U NU HEBT IS VAN MEVROUW KARELSE.**

Verboesd kieken ze mekaere an. Mevrouw Karelse... dat onzelige, olde wufien uut de Achterstroate? Dan ontmoeten un ogen mekaere en d'r begint bi-j beiden wat te kriebelen. Saems krieggen ze onbedaerlijk de sloppe lach, zie kunnen oaste niet meer op eur bienen stoan en 't ook niet dreuge ollen. Jewannes aelt et gebit, van mevrouw Karelse, uut de jaszak en laegt et bríéd noast et briefien op toafel.

“Wi-j mossen d'r maer ies inkroepen,” zæg ie nog wat noa'ikkend.

Goebelend lopen ze de trappe op noar boven.

De volgende dag ef Manna weer kramp in de kaeken, maer now van et lachen!

Riek van der Wulp -Heerde - Streektael van Genemuiden-